

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset egy jogalapot tartalmaz. Ezen egyetlen jogalap szerint a Bizottság jogellenesen utasította el a francia versenyhatóság arra irányuló kérelmét, hogy adja át a tizenöt kért dokumentumot, és ezáltal megsértette az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, valamint a felperesek védelemhez való alapvető jogát és a fegyveregyenlőség elvét.

A Közzolgálati Törvényszék F-69/10. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 8-án hozott végzése ellen Luigi Marcuccio által 2011. november 28-án benyújtott fellebbezés

(T-616/11. P. sz. ügy)

(2012/C 25/124)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Luigi Marcuccio (Tricase, Olaszország) (képviselő: G. Cipressa ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- **elsődlegesen**, adjon helyt a fellebbező által előterjesztett valamennyi kereseti kérelemnek,
- az alperest kötelezze a fellebbezőnél az e fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek megtérítésére.
- **másodlagosan**, utalja vissza az ügyet az első fokon eljáró bíróság más összetételű tanácsa elé, hogy az ismét határozzon az e fellebbezés fentebbi pontjaiban említett valamennyi kereseti kérelemről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés az F-69/10. sz. ügyben 2011. szeptember 8-án hozott végzés ellen irányul, amely nyilvánvalóan megalapozatlanként utasította el azt a keresetet, amely egyrészt annak a bizottsági határozatnak a megsemmisítésére irányult, amely elutasította az annak okán a — véleménye szerint — a részére járó kártérítés iránti kérelmet, hogy a Törvényszék által a T-18/04. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben, 2008. június 10-én hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben a képviselőt ellátó személy részére küldtek meg egy, az említett eljárással összefüggő költségek kifizetésére vonatkozó dokumentumot, valamint amely kereset másrészt a Bizottság kártérítésre kötelezésére irányul.

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező két jogalapra hivatkozik.

1. A „kártérítésre irányuló kereseti kérelmek” indokolásának teljes hiányára alapított első jogalap (a megtámadott végzés 21. és 22. pontja), többek között a lefolytatott vizsgálat határozatlansága, látszólagos ellentmondásossága, hiánya, valamint a tények elferdítése és eltorzítása, logikailag téves, logikátlan, következtelen, ésszerűtlen jellege, továbbá az uniós intézmények szerződésen kívüli felelősségének fennállására vonatkozó rendelkezések, a minden egyes uniós intézményt és az Európai Unió Bíróságát terhelő indokolási kötelezettség fogalmának, az analógia fogalmának, valamint a valamely uniós intézmény részéről kifejtett jogellenes magatartás fogalmának téves, hibás és ésszerűtlen értelmezése és alkalmazása miatt.
2. Az első fokon eljáró bíróság által az „eljárási költségek” tekintetében hozott döntések jogszerűtlenségére alapított második jogalap (a megtámadott végzés 28. és 29. pontja).

A Közzolgálati Törvényszék F-13/10. sz., De Nicola kontra EBB ügyben 2011. szeptember 28-án hozott ítélete ellen Carlo de Nicola által 2011. december 6-án benyújtott fellebbezés

(T-618/11 P. sz. ügy)

(2012/C 25/125)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Carlo de Nicola (képviselő: L. Isola ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: EBB

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék

- semmisítse meg:
 - a 2009. szeptember 23-i intézkedést, amelyben a fellebbviteli bizottság elutasította a felperesnek a 2008-as értékelő jelentéssel szemben benyújtott fellebbezését, valamint a kapcsolódó aktusokat;
 - a 2008-as értékelő jelentést teljes egészében;
 - a 2009. március 18-án eldöntött előmenetelt;
- minden kapcsolódó, azt megelőző és abból következő aktust, köztük a HR igazgatóság iránymutatásait (az első fokú eljárásban a felperes ennek alkalmazása mellőzését kérte);
- az EBB-t kötelezze a vagyoni és nem vagyoni károk megtérítésére, továbbá az eljárás költségeinek a kártérítés kamatokkal és az elismert pénzürtékelődésből eredő kárral növelt összegével együtt való megfizetésére;
- kötelezze az EBB-t a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a Közzolgálati Törvényszék 2011. szeptember 28-án hozott ítélete ellen irányul, amelyben elutasította a fellebbező által benyújtott keresetet, amelynek tárgya, először is, az Európai Beruházási Bank fellebbviteli bizottsága által elfogadott 2009. szeptember 23-i határozat megsemmisítése, másodsorban a fellebbező 2008-as értékelő jelentésnek megsemmisítése, harmadsorban a fellebbező előmenetelére vonatkozó 2009. március 18-i határozat megsemmisítése, negyedsorban az előmenetelt megtagadó határozat megsemmisítése, ötödsorban pedig az EBB-nek a fellebbező állítása szerint általa elszenvedett vagyoni és nem vagyoni károk megtérítésére irányuló kötelezése volt.

Állításainak alátámasztására a fellebbező a következőkre hivatkozik:

A. A megsemmisítés iránti kérelmek tekintetében

1. a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Közzolgálati Törvényszék lényegében nem határozott a fellebbviteli bizottság határozatának megsemmisítése iránti kérelemről, amely határozatot a személyes dossziéjához csatolták, ez pedig hátrányosan érintheti jövőbeli szakmai előmenetelét;
2. a fellebbező szerint, mivel két különböző aktust támadott meg, eltérő jogalappal, a Közzolgálati Törvényszék jogszerűen nem tagadhatja meg a határozathozatalt, annál is inkább, ha figyelembevételre kerül, hogy egyrészt ugyanezen bíróság zárta ki az érvénytelenséget (a kapcsolódó, megelőző és következő, azonban nem önálló, hanem a semmisnek és/vagy joghatás nélkülinek minősített aktusokhoz szorosan kapcsolódó aktusok érvénytelenségét), másrészt pedig Carlo De Nicolának nyilvánvaló érdeke fűződik a fellebbviteli bizottság új határozatához, amely az érdemben eljáró szerv, és a Törvényszéktől eltérően saját értékelését a feljebbvalói által kibocsátott értékeléssel is helyettesítheti;
3. értékelő jelentését illetően a fellebbező azt állítja, hogy a Közzolgálati Törvényszék először hivatalból jogellenesen megtagadta, hogy figyelembe vegye az általa az évsorán elszenvedett számos és bizonyított zaklatást, tehát, a bizonyítás terhet megfordítva, nem határozott szinte egyetlen, általa felhozott kifogásról: egyes munkák értékelésétől kezdve a nem megfelelő célokig, a tanúsított kivételes kezdeményezőkézségtől értékelőjének rosszhiszeműségéig, stb;
4. a fellebbező azt állítja továbbá, hogy az indokolás hibás, gyakran a kérelem eltorzításának következtében, továbbá nem történt határozathozatal a „Tájékoztató az értékelési jelentéshez” felhozott jogellenességei tekintetében, amely jogellenességek azért léteznek, hogy a „barátok” és ne a „legjobbak” előmenetele váljék lehetővé, és hogy ki lehessen játszani a Törvényszék ellenőrzését, mivel az abszolút éves értékelést relatívvá tette, és soha nem

jelölte meg, hogy melyek azok a feltételek, amelyek alapján egy adott teljesítmény kiváló, nagyon jó, az elvárásoknak megfelelő, avagy elégtelen lenne.

5. a fellebbező végül arra hivatkozik, hogy nem kerültek megjelölésre az általa a fellebbviteli bizottsághoz intézett kérdés értelmezésére szolgáló kritériumok, valamint az annak kizárására szolgálók, hogy megtagadott előmenetelt megtámadva nem szándékozott a kizárólag az EBB által elhatározott és bizonyított előmeneteket megtámadni.

B. A kártérítési kérelmek tekintetében:

6. a bank jogellenes magatartásából eredő nem vagyoni és vagyoni károk megtérítését illetően Carlo De Nicola azt állítja, hogy a Közzolgálati Törvényszék hivatalból történő védekezése elfogadhatatlan, mivel a kérelmet az EBB által nem előterjesztett kifogások alapján csökkentette, tehát elutasította azt, perfüggőséget állapítva meg, amelyet a fél elutasított, és amely nem áll fenn, egyrészt, mert nem bizonyított, másrészt pedig ezt nem írja elő az eljárási szabályzat, illetve — még mindezt elfogadva is — a hivatkozott hasonló kérelmet különböző eljárási fokozatokban nyújtotta be.
7. Carlo De Nicola továbbá arra hivatkozik, hogy lényegében nem történt döntés a nemzeti jog által előírt elévülési határidő alkalmazására irányuló kérelemről, egyrészt azért, mert munkaszerződése magánjogi jellegű, másrészt pedig mint gyengébb szerződő félnek joga van a kedvezőbb szabályozás alkalmazásához.
8. A fellebbező végül azon előfeltevés tévességére hivatkozik, amelyből a Közzolgálati Törvényszék kiindult, tekintettel arra, hogy ő munkáltatója jogellenes magatartását szándékozott megtámadni, míg a bíróság ragaszkodott a jogellenes aktus kereséséhez, és magánjogi munkaszerződése tekintetében azon rendelkezések alkalmazását követelte meg, amelyek kifejezetten a közzolgálatban dolgozók tekintetében kerültek előírásra.

A Törvényszék 2011. november 30-i végzése — Leopardi Dittajuti kontra OHIM — Llopert Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)

(T-303/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2012/C 25/126)

Az eljárás nyelve: angol

A hatodik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 238., 2011.8.13.